

17-09 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ και ΤΩΝ Ζ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΗΣ.

17-09- † Άκολουθία τῶν Ἅγιων Μαρτύρων καὶ
Καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης
καὶ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

ΟΡΘΡΟΣ.

Ὕχος Λ Π ὁ

π Ν π
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νε νη μι ν Δ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Δ π
Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ως ὄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νε νη μι ν
Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
Δ π
τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὸτε Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τὸ ως ὄνω.

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐπί τρεις εν δόξους παρ θενους τατης Σο
 φι ας βλαστη μα τα Δ Πιστιν Ελ πι δα
 γα απην υμνοις εν θεοις τι μη σωμεν π
 ρω σθεισαι γαρ δυ να μει του Σταυρου Δ υ πη
 νεγ καν βα σα νους αλ γει νας π και τω ξι φει
 εκ τμηθει ει σαι Δ τας κε φα λας μαρτυ ρι
 κοις ε στε φθη σαν στε φα νοις π δο ο ξα τω
 ε νι σχυσαν τι αυ τας Δ δο ο ξα τω τα αυ
 τας δο ξα σαν τι Δ δο ξα τω ε νεργουν τι
 δι αυ των πασινι α αμαα τα π

Δόξα... Ἀπολυτίκιον.

Ὕπαπτος πλ. α'. «Τὸν συναναρχον Λόγον».

Ὕπαπτος λατ. Κε^ο

Ἐν ταις μαρτυσι λαμπεις Σο φι α εν
 δοξε Και στε φανοις της νι κης πε ρι κο σμει
 σαι λαμπροις δι ο εν υμνοις και ω δαις ευ
 φη μου μεν σε ο τι θυ γατρια σε μνα
 τω μαρτυρι + ο δη γεις Α γαπην Πιι
 στιν Ελπι δα μεθων μη παυσηη πρεεσβευ
 ειν ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η
 μω ω ω ων

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἄγιος Ἡσαΐας

Ἐν σον Κύριε τον λαόν σου ἄκαι
ευλόγη σον ἄτην κληρονομίαι αν σου
νικας τοις βασιλείευς ιδίκα ταβαρβασί^π
ρων δωρου μενος και το σον φυλαστ^π
των ἀδια του Σταυρου σου πολιτείαι τε ευ^π
μα α α α α

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Сυνήφθητε Χριστῷ, τῷ ὥραίω Νυμφίῳ,
νεάνιδες σεμναὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα,
ποικίλαις κολάσεσιν ἐαυτὰς ὥραῖσασαι· καὶ τὴν
ἄναρχον νῦν ἀνυμνεῖτε Τριάδα, λαμπὰς
τρίφωτε, Πίστις, Ἐλπὶς καὶ Ἀγάπη, Σοφίας τὸ
σέμνωμα.

Δόξα... **Τῆς Ἔορτῆς.**

Ἄπλώσας ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας,
οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ
γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν
ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν
κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμᾶς
πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ
πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα.
Σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, Σὲ
κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος δ'. Ὁ ὄψωθείς.

Τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ θείαν μνήμην,
ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ ἀθροισθῶμεν καὶ πρὸς
αὐτὰς δεήσεις ἀναπέμψωμεν, εὔξασθε πρὸς
Κύριον, τοῦ ρύσθηναι γεέννης, τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἡμᾶς, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας· Πίστις, Ἐλπίς,
Ἀγάπη, τῆς σεπτὴς Σοφίας κλάδοι, μαρτύρων
ἀγλαῖσμα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἐορτῆς. (ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ἐν παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ
βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ
Κρανὶῳ πάλιν ἔξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ
ρύσάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν
ἀπάτη με θανατώσαντα δόφιν, καὶ ἐδωρήσω
θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου,
Κύριε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Σοφίας θρέμματα, Πίστις, Ἐλπίς καὶ
Ἀγάπη, ἀρετῶν ἐπώνυμοι φαεινότατων ἀληθῶς,
θρόνῳ Θεοῦ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωπεῖτε, δεόμεθα.

Δόξα... Τῆς Ἐορτῆς.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ώς φῶς ἐκλάμπων,
τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει καὶ
πιστούς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας.
Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκόν.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν τῶν ἐν ἀνάγκαις,
τὴν ἡμῶν βοήθειαν καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγήν,
δι’ ἣς φθιρᾶς ἐλυτρώθημεν τὴν Θεοτόκου
πιστῶς μακαρίσωμεν.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δὲ Ἡχου.

Ὕχος λατός

χ^B
λεκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη λαλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηρμου Δις
λα

χ^B
λοι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου λα ως χορτος γαρ πυ ρι ε
σε σθεα πε ξη ραμ με νοι Δις
λα

χ^B
λο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω

ω Πνευμα τι
χ^P
λα γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται λα και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

17-09 ΟΡΘΟΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ καὶ τῶν εἰς θυγάτερων ἀγίης.

π
ται ⁶τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην
λι γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ⁶αρ δευ ο οντα α
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν
Προκείμενον. Ἡχος δ'. λι Θαυ μα στο ο ος ο Θε
ος εν τοις α γι οις αυτου

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Τὸ τρίτον. λι Θαυ μα στο ο ος ο Θε ος

17-09 ΟΡΘΟΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ και των ε ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΗΣ.

εν τοις αγιισ οις αυ του ου ου

Δ
Δ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορός:
 Λ Κυ ρι ε ε λε η σον

Ο Ιερεὺς: "Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ο Χορός:
 μη ην

 Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 Ku υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
 πασα

 τον Ku ρι ο

Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ο χορός:

 Λ Κυ ρι ε ε λε η σον Ku ρι ε ε

 λε η σον Ku ρι ε ε λε η σον

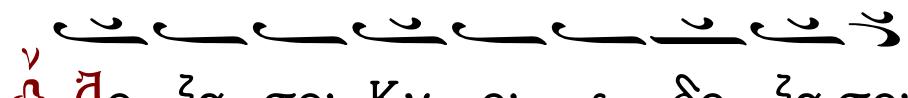
Ο Διάκονος: Σοφία. Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εὐαγγελίου. Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορός:
Δικαιοπνευματισου

Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Χορός:
Διδόξα σοι Κύριε δόξα σοι

Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.)

Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται δύτεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Ἄ ζα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α θλη φο ο ρων πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων

Ἄχος πᾶς Πάπας Ελέη σον με ο Θεός
 καὶ τα το με γα ε λε ος σου καὶ κα
 τα το πληθος των οι κτιριμων σου ε ξα
 λειψον το α νο ο μη μαα α αμου
 Καὶ τὸ Ἰδιομελον. Ἄχος πλ. β'. πη με ρον τα
 στι φη των πι στωων συ υ υ νελ θο ο ον τα
 πνευ μα τι κως πα νη η η γυ ρι ι ι σω
 ω ω ω μεν ε πε στηγαρ η μιν η ε
 τη σι ι ο ος μη μη των α θλη φο ο
 ρω ων του ου ου Χριστου πι στε ως Ελ
 πι δο ο ος και αι αι Α γα α α πης πλου

το ποι α χα ρι ἰ σμα α α τα η μι ἰ ν
 κο μι ἰ ζου ου ου σα ^π₃ δι ο εν φω
 νη α γα α αλ λι α α α σε ε ε
 ως ^σ ^Δ ^γ και κα θα ρω ω συ υ υ νει δο ο ο
 τι α να βο η ³ η σω ω ω μεν λε ε ε
 γο ο ον τες ^π μη δι α λει πη τε πρε
 σβευ ου ου ου σαι αι αι α πα α αυ στως υ
 πε ε ερ η μων ^Δ των εν πι στει τε λουν
 των την α ει σε ε βα α στον μη η η
 μην η η η μωω ω ^ω ων ³ ^Δ ^σ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ).

χ ^Δ
Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε
ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον 6
(δίς)

ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι
ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον 6
ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε η σον Δ **K**υ ρι
ε λε η σον Δ **K**υ ρι ε ε λε ε η
σο ο ο ν 6

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτῖς...

‘Ο Κανών τῆς ἐορτῆς
Ωδὴ α'. ‘Ο Ειρμὸς.

Ἄχος πᾶς —

Ωδὴ α'. ρ ^N Γ ^Γ ^Γ
 Δεταυρον χα ρα ζας Μωσης ^χ επ ευ
 θει ας ραβδω ^χ την Ε ρυθρανδι ε τεμε ^Δ τω
 Ισ ρα ηλπεζευσαντι ^γ την δε ε πιστρε
 πτικως ^Δ Φα ρα ω τοις αρ μασικροτησαςη
 νωσεν ^Δ επ ευρους δι α γραψας ^Δ το α ητ
 τητον ο πλον ^χ δι ο Χριστω α σωμεν ^Δ
 τω Θε ω η μων ο τιδε δο ζασται
 Διδοζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι ^Δ
 Δ Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν

του πατρούς εν ε αυ τω προ ε φη νε των 1
 ε ρων με σου με νος **Δ**Σταυρω δε σχημα τι
 σθεις τε τα με ναις τροπαιον πα λαμαις η γει ρε
Δ το κρα τος δι ο λεσα ας Α μα ληκ του πα
 νω ωλους δι ο Χριστω α σωμεν **Δ** τω Θε
 ω η μων ο τιδε δο ζασται **Δ**
Δ ^M ^Γ ο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι **Δ**
Δ ^Γ νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης
 α κος φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και 1 ο
 βολου δηγ μα τος **Δ** και ζυ λω τυ υ πω Σταυ
 ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ σε δη

σεν **Δ** εγ καρ σι ον εν του τω ω^Γρι αμ βευ σας
 το πη **η** μα δι ο Χρι στω α σω μεν **Δ** τω
 Θε ω **η** μων ο τιδε δο ξασται**Δ**
Δ ^χ_M ιοξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι**Δ**
Δ ^Ψ πε δει ξεν ου ρα νος ^Δ του Σταυ ρου
 το τρο παι ον τω ευ σε βει ας κρα το ρι και Βα
 σι λει ^Φε ο φρο νι**Δ** εχ ^Φρων εν ω δυ σμε νων
^Δ κα τε βλη ^Φη φρυ α γμα α πα τη α νε τρα
 πη δε **Δ** και πι στις ε φη πλω ^Φη η γης τοις πε
 ρα σι ^Φει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν **Δ**
 τω Θε ω **η** μων ο τιδε δο ξασται**Δ**

Κανὼν τῶν Ἅγίων.

Ὦδη α'. Ἡχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στὶχ. Ἀγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τῆς ὑπεροχοσμίου σου Χριστέ, καὶ τῆς
ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαί μοι
Δέσποτα, τὰς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σου
Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας
βλαστήματα. (Δίς)

Στὶχ. Ἀγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἡ προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ
θεόφρον κεκόσμηται· πᾶσαν διήνυσας, σοῦ τὴν
ζωήν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἐνδοξεί Σοφία,
σοφίας λάμψασα χάρισι.

Στὶχ. Ἀγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοῦ δὲ παμμακάριστος καρπός, τῆς
ὑπερθέου σοφίας τρισσότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος,
ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε
Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

Δόξα...

Сῶμα καὶ ψυχὴν δι’ ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοι προσηγέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστέ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν..

“Ολην τὴν μορφήν μου προσλαβών, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὸν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

‘Ο Κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Ωδὴ γέ ‘Ο Ειρμὸς

Ἄ Ραβδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου πα
 ρα λαμ βα νε ται ἀ τω βλα στω γαρ προ
 κρι ι ι νει τον ι ε ρε α ἄ τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ζην θη η σε ἀ ζυ υ λον Σταυ ρου ἦ εις
 κρατος καιστε ρε ε ω ω μα
 ἄ Σταυ ρε ε του Χρι στου σω σον η μας
 τη δυ να μεισου

Ἄ ως ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ
 δωρ α κρο το ο μος ἀ α πει θουν τι λα ω και

σκλη ρο καρ δι ω Δι της θε ο κλη του ε
 δη λου Εκ κλη σι ας το μυστη ρι ον Δης
 ο Σταυ ρος το κρα τος και στε ρε ε ω ω
 μα Δη

^N Διταυ ρε ε του Χρι στου σω σον η μας
 τη δυ να μεισου Δη
^N Δη πλευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης
 υδωρ συν αι μα α τι Δη ε ξε βλη θη εγ και νι
 ζον δι α θη κην Δη και ρυ πτι κον α μαρ
 τι ας των πιστων γαρ Σταυρο ος καυ χη η μα
 Δη και Βα σι λε ων κρα τος και στε ρε ε ω ω

μα

Δ

^N
Διταυ ρε ε του Χριστου σω σον η μας

τη δυ να μεισου

Δ

^N
Διπλευ ρας α χραντου λογχη τρω θει σης

υδωρσυν αι μα α τι Δ ε ζε βληθη εγ και νι

ζον δι α θηκην Δ και ρυ πτι κον α μαρ

τι ας των πιστων γαρ Σταυρο ος καυχη η μα

Δ και Βα σι λεων κρα τος και στε ρε ε ω ω

μα

Δ

Κανὼν τῶν Ἀγίων.
Ωδὴ γ'. Ἡχος α'.
Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στὶχ. Ἄγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Φωνῆς σου ἀκούσασαι Χριστέ, καλοῦντος
πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἡκολούθησαν,
στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τοῦ βοῶν
σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου
δόξης Φιλάνθρωπε. (Δίς)

Στὶχ. Ἄγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ίσχὺν ἐδωρήσατο Χριστός, ἐστώσαις πρὸ
τοῦ βήματος, μαρτυρικοῦ ὑμῖν ως ὑπέσχετο, καὶ
θεοπνεύστου σοφίας ἐπλησε, καὶ λαμπρὰς
ἀνέδειξε, νικηφόρους Μάρτυρας, παρθενίας
λαμπούσας τῇ χάριτι.

Στὶχ. Ἄγιαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἡμβλύνατε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν
μεγάλαυχον καὶ τὴν αὔτοῦ ὁφρὸν κατεβάλετε,
μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν πρὸν
καυχώμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς ροαῖς
τῶν αἵμάτων ἐπνίξατε.

Δόξα...

Σοφίας τῆς ἀνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως
ἐμφορούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ
ἐμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυναν,
τυραννούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἀσχετον,
ρήτορεύουσαι θεῖα διδάγματα.

Καὶ νῦν...

Ἄγιων τὸν Ἄγιον Χοιστόν, ἀγίως
ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἀγιον σκήνωμα, τὸν ἐν
Ἄγιοις ἀναπαύμενον, ὃ βιωμεν, Ἄγιος, ὁ ναὸς
ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης
Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονήν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τοῦ Λόγου μαθήτριαι, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγειναῖς βασάνοις, στερρῶς ἐναθλήσασαι· ὅθεν δὲ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, στεφάνους ἐδωρήσατο, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσε· Παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὸν ἔγινον ἐγύμνωσεν, οὗπερ τῇ γεύσει ὁ ἔχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ἔγινον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράζομεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Κοντάκιον. Ὡχος α'.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Софίας τῆς σεμνῆς, Ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἄφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

‘Ο Οἶκος.

“Οτε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἔξελήλυθε πρόσταγμα, θύειν εἰδώλοις καὶ σπένδεσθαι, καὶ βωμοὺς δαιμόνων, καὶ ναοὺς εὔτρεπίζεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν, τότε αἱ πανεύφημοι καὶ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρες ἔξέλαμψαν, ζόφον ἀθεῖας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· καὶ φέγγος εὔσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, τρανῶς ἀνεβόων, Θεὸς μέγιστός ἐστιν ὁ σταυρωθεὶς βουλήματι, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, στέφος ἄφθαρτον παρὰ Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Στίχοι.

Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,

Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Στίχοι.

Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,

Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχοι.

Μιᾶ γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,

Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχοι.

Εἰρηνικῶς σὴ Χριστὲ δούλη Λουκία,

Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὅντως εἰς τόπον.

Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,

Τιμὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Θεοδότης.

Στίχοι.

Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,

Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεόσδοτος χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἅγίων ἑκατὸν Μαρτύρων.

Στίχοι.

Δεκὰς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἴγυπτίων,

Μιᾶς κεφαλᾶς τέμνεται προθυμίᾳ.

Εἰς τοὺς Ἅγιους Πηλέα καὶ Νεῖλον τοὺς Ἐπισκόπους.

Στίχοι.

Ἐπους ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα;

Νεῖλω συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς μέσον.

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν' Μάρτυρας.

Στίχοι.

Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,

Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὔτολμίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν.

Στίχοι.

Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῇ καμίνῳ,

Πρὸς ζῆλον ἵσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἅγίων Μαρτύρων
Χαραλάμπους, Παντολέοντος καὶ τῆς συνοδίας
αὐτῶν. Τελεῖται ἡ τούτων σύναξις, ἐν τῷ
μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὅντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχοι.

Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης,

Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἅγίων Ἱερομαρτύρων
Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος Ἐπισκόπων
Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Πυρᾶ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,

Χριστῷ προσηγένεθησαν ως ὁσμὴ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

17-09 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ καὶ τῶν ἐθυγάτερων ἀγίης.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΓΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἄχος λᾱ

Ωδὴ α'. ρ̄ N Γ
Δέ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης ρ̄ επ ευ
Φει ας ραβδω ρ̄ την Ε ρυ θρανδι ε τε με δι τω
Ισ ρα ηλ πεζευ σαν τι δι την δε ε πιστρε
πτι κως δι Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο τη σας η
νω σεν δι επ ευ ρους δι α γραψας δι το α ητ
τη τον ο πλον ρ̄ δι ο Χριστω α σω μεν δι
τω Θε ω η μων ο τιδε δο ξασται δι
Ωδὴ γ'. ρ̄ Δ Π
Δέ βαβδος εις τυ πον δι του μυ στη ρι ου
πα ρα λαμ βα νε ται δι τω βλα στω γαρ προ
κρι 1 1 νει τον 1 ε ρε α δι τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξηνθη σε **Δ** ξυ υ λον Σταυρου **η** χορός
α' εις κρατος και στερε ε ω ω μα **η**
Ωδὴ δ. **Γ** **ω** **η** Θι σα κη κο α **Κυ** ρι ε **Δ** της οι κο
 νο μι ι ας σου το μυ στη **N** **Γ** ρι ον **λ** κα τε
 νο η σα τα ερ γα σου **φ** και ε δο ξα σα
 σου την Θε ο τη τα **η**
Ωδὴ ε'. **Φ** **N** **ω** **τρι** σμα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον **η**
 εν ω **ξ** τα α θη Χριστος **Δ** ο **B** Ba σι λευς
 και **Κυ** ρι ος **η** δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω
 α πα τη σας **Δ** τω εν σοι δε λε α σθεις **Δ**

Θεώ τω προσπαγεν τισαρκίᾳ τω παρεχό^Δ
 οντι^Δτην ειρήνη νηνταις ψυχαιαιςη ημων^N
 Ωδη στ'.^N Νο τι ου θηρό ος εν σπλαα αγχνοις
 πα λαμας Ιωνας^Δ σταυρο ει δως δι εκ πε
 τα σας^Δ το σω τηρι ον πα θος προ δι ε
 τυπου σα φως^Δ ο οθεντριη μερος εκ
 δυς^Δ την υ περ κο σμιον Α να σταα σιν
 υ πε λωγραφηη σε^Δ τουσαρ κι προ σπα
 γεντος Χριστου ουτου Θεου ου^Δ και τριη με
 ρωε γε ερ σει^Δ τον κοσμον φωτι σααν
 τος^Δ

Ωδὴ ζ'. ἐκ νον προσταγματοῦ του ραν
 νου δυσσε βους λα ους ε κλονη σε λη πνε
 ον α πει λης και δυσφη μι α ας θε οστυ
 γους ομως τρεις Παι δας ουκ ε δει ματωω
 σε θυ μος θη ρι ωδης ουου πυρβρο μι
 ον ιαλλ αν τηχουντι δρο σο βολωπνευ μα
 α τι πυ ρι συ νον τες ε ψααλλον ου ου
 πε ρυ μνηη τοος των Πα τε ρωνκαιη μων
 Θε ος ευλογη τος ει
 Ωδὴ η'. ι νου μεν ευ λο γου μεν ι και προ
 σκυνου ου με εν τον Κυριον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς.

Τιμιωτέρα.
Ἄχος πᾶς Νη

Ἄ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα
μου Δε ε πι τω Θε ω τω Σωτηριμου
Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ
και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
των Σε ρα φιμ Δτην α δι α φιο ρως Θε ον
Λοο γον τε κου σαν Δτην ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ἄ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
πει νω σιν της δου λης αυ του Δι δου γαρ

α πο του νυν **Δ** μα κα ρι ου σι με πα
Γ α α σαι αι γε νε αι **ΔΤ** ην Τι μι ω τε ραν
 των Χερου βιμ **Δ** και εν δο ξο τε ραν ασυγ
 κρι ι ι τωως των Σεραφιμ **ΔΤ** ην α δι α
 φδορως Θε ον Λοο γον τε κουσαν **ΔΤ** ην ον
 τως Θε ο το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν **Δ**
Δ Ω τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος **Δ** και α γι ον το ο
 νο μα αυ του **Δ** και το ε λε ος αυ του **Δ**
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις
 αυ τον **Δ**

ἈΓ^NΤην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φιμ Δτην α δι α φθο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν Δτην ον τως Θε ο το ο
 κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Δ
 Δ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του Δ δι ε σκορ πι σεν Δ υ πε ρη
 φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των Δ
 ΔΤην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φιμ Δτην α δι α φθο ρως Θε ον

Λοο γον τε κουσαν^Δτην οντως Θεο το ο
 κον σεμεγα λυ υ νο ο μεν
 Δ ^N
 Δ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ υ ψω σε τα πει νους^Δ πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας
 ε ξα πε στει λε κε νους
 Δ ^N
 Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν^Δτην οντως Θεο το ο
 κον σεμεγα λυ υ νο ο μεν

Διὸν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μη σθη ναι ε λε ε ε ους ⁶ λα κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων
 Διτω Α βρα αμ Δι και τω σπερ μα τι αυ του
 ε ως αι ω νος

^N Δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δι
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φιμ Δι Την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν Δι Την ον τως Θε ο το ο
 κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Εἶτα φάλλεται ἡ θ' ὥδη

Χ
 ν
 Δι Μυ στι κως ει Θε ο το ο ο κε ε Πα
 ρα δει σος Δι α γε ωρ γη η τως βλα
 στη σασα Χριστον Δι υφ ου το του Σταυρου
 Δι ζω η φο ρον εν γη Δι πε φυ του ουργη
 ται δεν δρον Δι δι ο νυν υ ψου με νου Δι προ
 σκυ νου ουν τες αυ τον Δι σε ε με γα λυ νο με ε
 ε ε ε ε εν
 Δι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος β'.

Τῶν μαθητῶν ὄρώντων σε.

Ὕχος πᾶ Δι

Σταυρος ο φυ λαξ πασης της οι οικου
 με ε νης Σταυρος η ω ραι ο της της
 Ε εκ κλη σι ι ας Σταυρος Βα σι λε ων
 το κραται αι ωμα Σταυρος Πιστωων το στη
 η ριγμα Σταυρος Αγ γε λωωνη δο ο ο
 ξα και των δαι αι μο νωων το τρα αυ μαα

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἅγιων.

Ὕχος γ'. Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι θείω^{ζήλω}, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστει,^{Ἀγάπῃ}, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἡλόγησαν τῶν βασάνων.

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἁγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, ὁ β' χορός μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἡρακλεῖα

π
χ πα α α σα πνοο η η αι αι αι νε ε
σα α α τω ω τοον Ku υ υ ρι ι ι ι
ον π αι νει τε τοον Ku ρι ι ον εκ τω ω ω
ων ου βα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
ι ιστοις π σοι πρε ε πει Δ υ υ μνος τω
ω ω ω Θε ε ε ε ω ω π
π ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του π αι
νει ει ει ει τε α α αυ τον α πα σαι αι

δυ να α αμεις α αυ του ου ^η_N σοι πρε ε πει
υ υ υ μνος τω ^π_η ω ω Θε ε ε ε ε ω
ω ω ω

π
q

Εἰς τοὺς Αἴνους ιστῶμεν Σπίχους δ' καὶ Ψάλλομεν
Σπιχηρὰ προσόμοια.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταχμάτων.

χ ^π
π ^η Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του ^Δ αι νει τε αυ τον κα τα
το πληθος της με γα λω συ νης αυ του ^Δ

Софία χαῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ
ἥνθησαν, ώς ἐκ λειμῶνος θείου, εὔωδέστατα
κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἐλπίς, τῆς
Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τμηθεῖσαι
τὰς κεφαλάς, θεῖον στέφοις ἀνεδήσαντο.

χ ^π
π ^η Ηι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος Δᾶι αι νει τε αυ τον Δᾶεν ψαλ τη ρι ωκαι
κι θα α ρα Δᾶ

Сοφία χαῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ
ἥνθησαν, ὡς ἐκ λειμῶνος θείου, εὐωδέστατα
κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἐλπίς, τῆς
Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τυηθεῖσαι
τὰς κεφαλάς, θεῖον στέφοις ἀνεδήσαντο.

πī Δᾶι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω Δᾶι αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω Δᾶ

Ἀδριανοῦ τὰς κολάσεις, μὴ πτοηθεῖσαι
ποσῶς, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν
λογισθεῖσαι, ὑπέστησαν κολάσεις παντοδαπὰς
αἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, Πίστις, Ἐλπίς καὶ
Ἀγάπη, τῶν ἀρετῶν αἱ φερώνυμοι νεάνιδες.

πī Δᾶι νει τε αυ τον εν κυμ βα λεις ευ

η χοις ΔΔ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου ΔΔ πα σα πνοη αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον

Πίστει, ἀγάπῃ, ἐλπίδι, θωρακισθεῖσαι
στερεῶς, σοφίαν ἀρυσθεῖσαι ἐκ Θεοῦ τοῦ
Σωτῆρος, ἐφίμωσαν τὸ στόμα Ἄδριανοῦ,
δυσσεβοῦς καὶ παράφρονος, τρεῖς ἀδελφαὶ
κατὰ σάρκα, Πίστις, Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη ἡ
πανένδοξος.

Δόξα. Ὡχος πλ. β'.

π ^π
 Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι αι
 γι ι ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι ^π
 π ^π
 Δε ε ε ευ τε συμ φω ω νω ως οι οι
 οι πι ι στοι ^ρ ευ χα ρι στη η ρι ι ι
 ο ο ον υ υ μνον ^ρ τω ευ ερ γε τη τωνο ^π
 ο λω ω ων Θε ω ^ρ με λω δη η η σω
 ω ω ω μεν ^π εν γυ ναι κει α α α γα α
 αρ φυ υ υ σει ^ρ Πιστις Ελπις και Α α γα
 πη ^ρ των καλ λι νι κων μαρ τυ υ ρω ων

η η η τρι ι ας ^Δ το α ο ρα τον κρα
 τος της ε ναν τι ας δυ να α με ε ε ως
 κα τη η η γω νι ι σα α αν το
 αυ των τας ι κε σι ι ι αις Χρι στε ^π
 ρα σχου την ει ρη νη η ην τω ω ω λα α ω
 ω ω σου ^Δ και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα ε
 ε ε λε ε ε ε ος ^π

Τῆς Ἐορτῆς.
Ὕχος ὁ αὐτός.

καὶ νυ σ υ υν και αι αι α α ει
καὶ εις του ου ους αι αι ω ω ω νας των αι ω
ω ω νω ων α α α μην
Ἐν με ε ρον το φυ το ον τη η ης
ζω ης ρ εκ των της γης α δυ των α νι στα
α με ε ε νον Δ του εν αυ τω πα γε ε εν
τος Χρι ι στου πι στου ται τη η ην α να α
α στα α α α σιν π και α νυ ψου με νον
χερσιν ι ε ραις ρ την αυ του προς ου ρα νους
κα ταγ γε ελ λει ει ει α νυ υ υ ψω ω ω

σιν π Δ δι ης το η με τε ρον φυ υ ρα
 α α μα π εκ τη η ης εις γην κα τα πτω
 ω σε ε ω ως π εις ου ρα νου ους πο ο
 ο λι τε ε ευ ε ε ε ε ται π δι ο ευ
 χα ρι στω ως βο η η η σω ω ω ω
 μεν π Δ κυ υ ρι ι ι ε ο υ ψω θει ει ει
 ει εις ε ε εν αυ τω π και δι αυ του συ νυ
 ψω ω ω ω σας η η μας π της ου ρα νι ου
 χα ρας α ζι ι ι ι ω ω ω σον π του ους υ
 μνου ου ουν τα α α ας σε π

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Ὕπαγος πλ. β'.

Ἐπιλογές ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη.

Ὕπαγος πλ. πα

π π Δοξασοιτωδειξαντι το φως δοξα εν
υψιστοις Θεων και ε πι γης ει ρη η
νη εν ανθρωποις εν δοκια π
π π Υ μνου ου μεν σε εν λογου μεν σε
προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε εν χα
ριστου ου μεν σε δοξολογου μεν σε εν χα
δοξαν π

π π Κυρι ε βασιλευ ε που ρανι ε
Θε ε ε Πατερ παντοκρατορ π Κυρι ε γι ε

μο νο γε νες ^Δ I η σου Χριστε ε και A

γι ον Πνευμα ^π

^Π ^π **K**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Γι ο ος του Πατρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρτι ι αν του κοσμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρτι ι ας του κο

σμου ^π

^π **Π**ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π **O** τι συ ει μο νος A γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην π

π Καθ ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε Δ και αι νε σωτο ο νομασου εις τον αι

ω να Δ και εις τον αι ω να του αι ω

νος π

π Κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εντηη με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας π

π Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ερωνη μων Δ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι
 ω νας α μην π
 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
 η μας πα κα θα περηλ πι ι σα α μεν ε πισε π
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ζο ον με τα δι και ω μα τα σου π
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σον με οι α σαι την
 ψυχην μου ο τι η μαρτον σοι π
 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

M

ζο ον με ρ̄του ποι ειν το θεληη μα α σου
 π ο τι συ ει ο Θεος μου

π

π ο τι παρασοι πη γη ζω ης σ εν τω
 φω τισου ο ψιμεθαφως

π

π Πα ρα τεινοντο ε λε ος σου ουτοις γι
 νω σκου σισε ε σ ιδιος ο Θε ο ος Α γι
 ος ισχυρος π Α γι ος Α θανατος ε λε η

π (τρίς)

σονημας

π Ιο ξα Πα τρι ι και γι ω και Α γι ω

π

Πνευματι

π Και νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην
 π π
 π π Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας π

Ἄσματικὸν.

π π α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 π π Ἄ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο

ος π
 ος π
 ος π
 ος π
 ος π
 ος π
 ον π

Ἄ α γι ο ος Α θα α α α να
 α α α α τος Ἄ ε ε λε ε ε η η η σο
 ανηηημαααας

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος πλ. α'. «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

Ὕχος π. ἡ Κε

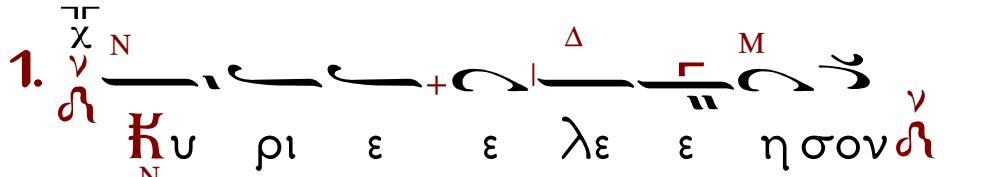
Ἐν ταις μαρτυσι λαμπεις Σο φι α εν
 δοξε Και στε φανοις της νι κης πε ρι κο σμει
 σαι λαμπροις δι ο εν υμνοις και ω δαις ευ
 φη μου μεν σε ο τι θυ γατρια σε μνα
 τω μαρτυ ρι ω ο δη γεις Α γαπην Πιι
 στιν Ελ πι δα μεν θων μη παυσηη πρε εσβευ
 ειν ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η
 μω ω ω ω ω ω ων

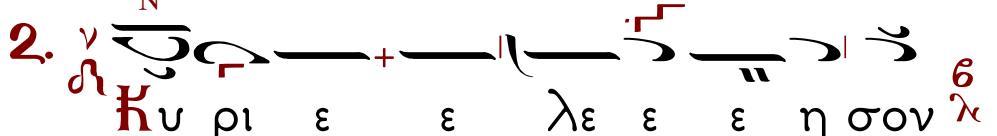
17-09 ΟΡΘΟΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ καὶ τῶν εἰς θυγάτερων ἀγίων.

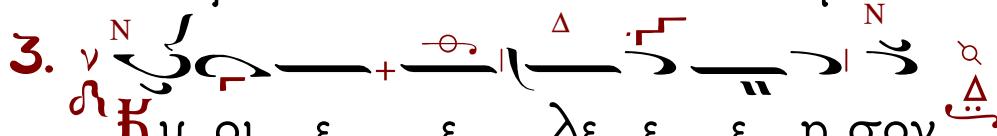
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

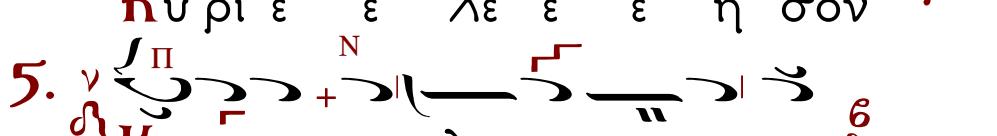
Ὕπαγος λαὸς Νη

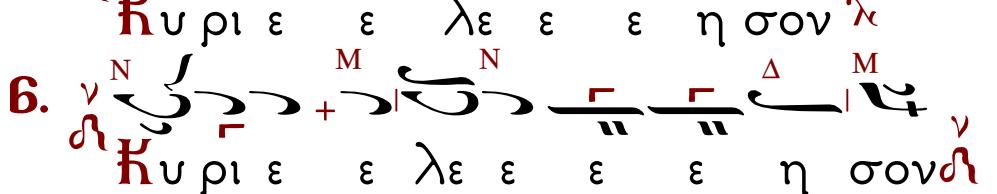
1.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον γ
2.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον δ
3.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον Ν
4.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον Δ
5.

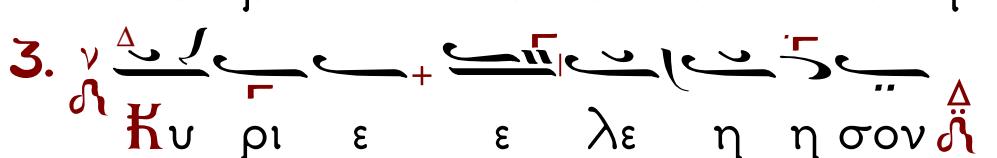
Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον δ
6.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον δ

ΕΤΕΡΑ.

1.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον γ
2.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον δ
3.

Ὕπαγος λαὸς Νη
κύριε ελέησον Δ

4.
 Κυρι ε ε λεη σοο ον

5.
 Κυρι ε ε λε ε ησον

6.
 Κυρι ε ε λε ε ε ησον

7.
 Κυρι ε ε λεη σον

8.
 Κυρι ε ε λεη σον

9.
 Κυρι ε ε λεη σον

10.
 Κυρι ε ε λε ε ησον

11.
 Κυρι ε ε λε ε ε ησον

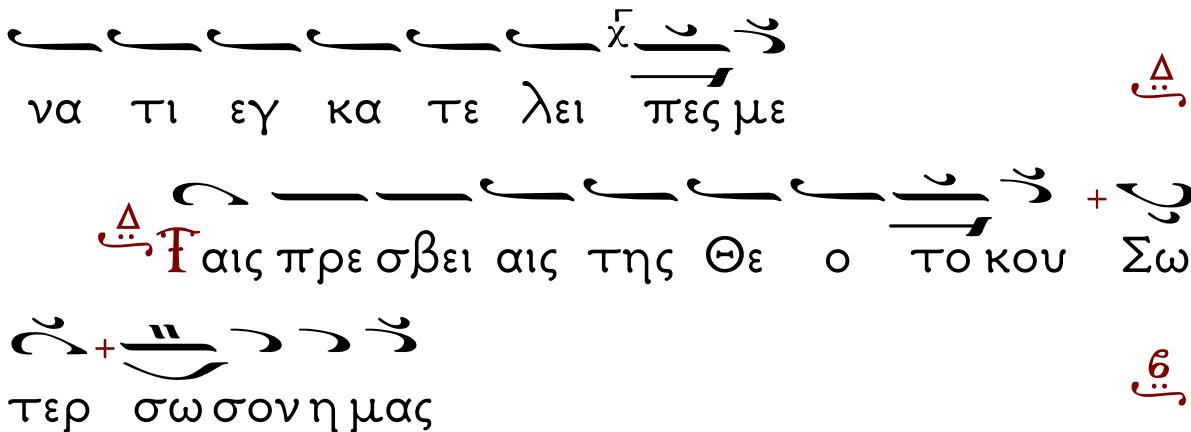
12.
 Κοικυρι ε

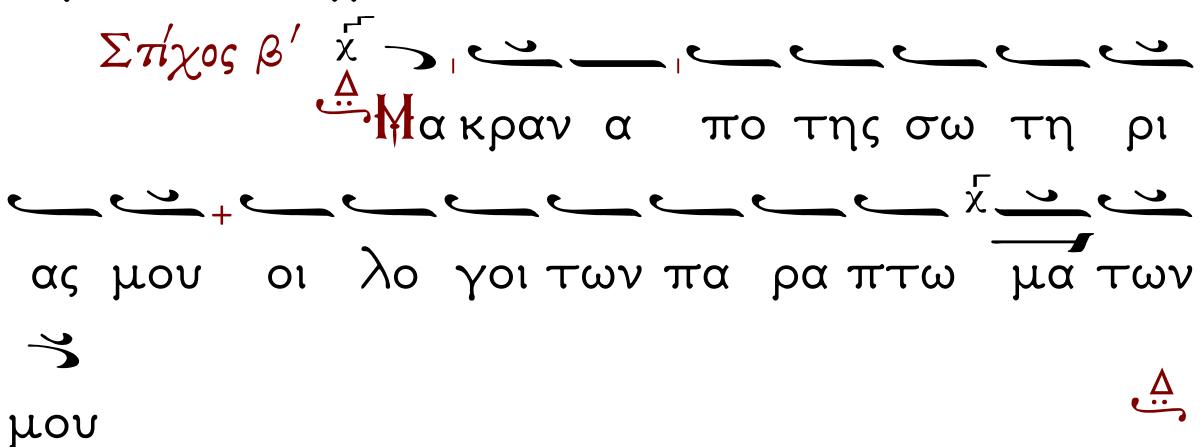
17-09 ΟΡΘΟΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ καὶ τῶν εἰς ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ Ἅγιης.

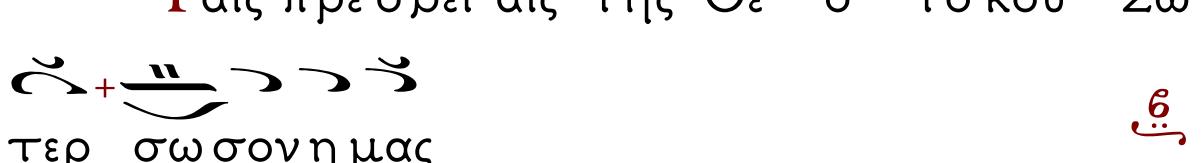
Ἄντιφωνα τοῦ Σταυροῦ.

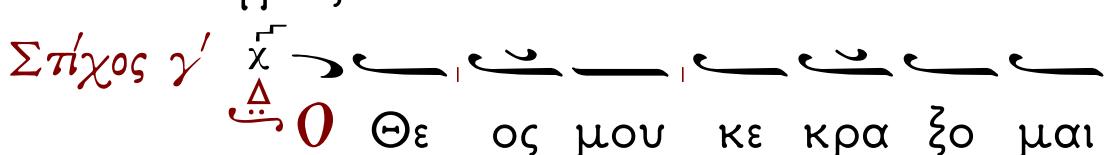
Ἄντιφωνον Α'
Ὕχος Δι

Σπίχος α'
Θε ος μου προσχες μοι 1

να τι εγ κα τε λει πες με
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σωσονημας

Σπίχος β'
Μακραν α πο της σω τη ρι
ας μου οι λο γοι των πα ρα πτω μα των
μου

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
τερ σωσονημας

Σπίχος γ'
Θε ος μου κε κρα ζο μαι

η με ρας και ουκ ει σα ^χκουση Δ

^Δ**Τ**αις πρε σβει αις της Θε ο ^χτοκου Σω + 5

^χτερ σωσονημας 6

Σπίχος δ' ^χτερ ^Δ**Ε**υ δε εν Α γι ω κα τοι

κεις ^χτερ ο ε παι νος του Ισ ρα ηλ Δ

^Δ**Τ**αις πρε σβει αις της Θε ο ^χτοκου Σω + 5

^χτερ σωσονημας 6

Δόξα... **Κ**αι νῦν...

^χτερ ^Δ**Τ**αις πρε σβει αις της Θε ο ^χτοοκου ^{ζ'} Σω 5

^χτερ σωσον η μα ^χα ας Δ

Ἄντιφωνον Β'.

Ἄλλα μη ην

Σπίχος α' να τι ο Θεος μου α

πω σω εις τελος

Κωσον η μα ας γι ε Θεου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

ληλου ι α

Σπίχος β' Μνησθη τι της συ να γω γης

σου ης ε κτη σω απ αρχης

Κωσον η μα ας γι ε Θεου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

ληλούι α

Δ

Σπίχος γρος ο ρος Σι ων του το ο κα

τε σκηνωσας εν αυ τω

Δ

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου ο σαρ
κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

ληλούι α

Δ

Σπίχος δν ο δε Θε ος Βα σι λευς η

μων προ αι ω νων ηρ γασατο σω τη ρι
αν εν με σω της γης

Δ

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου ο σαρ
κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

ληλοῡ ι α Δ
 ο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι Δ
 ω Πνευμα τι Δ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι Γ
 ω νας των αι αι ωνων α μην Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος Δ
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η β
 με τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη
 ναι ζ' εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως

ε ε ναν θρωπη σας ⁶ σταυρω θεις τε Χρι
 στε ο Θε ος ^Δ θα να ατωωθανατον πα
 τη σας ^{χ γ} ει εις ων ^{χ z'} της Α γι ας Τρι α δος
 συνδο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω
 Α γι ω Πνευ μα τι ⁶ σωσον η μα ^χ α
 ας ^Δ

17-09 ΟΡΘΟΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ καὶ ΤΩΝ Ζ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΗΣ.

Ἄντιφωνον Γ'.

Ἄγχος Ἡ πρὸς Πά

πρὸς Κυρίος εβασιλεύει λευσέν δόρ
γιζεσθωσανλαοι δόρ
πρὸς σον Κυρίος ετον λαον σου δικαι
ευλογησον διτην κληρονομο μι ανσου πρ
ψυχαντα βασιλεύει δικαταβαρβασι
νικαστοις βασιλεύει δικαταβαρβασι
ρων δωρου μενος πρ και τοσον φυλα ατ
των διδι ατου Σταυρουσου πολι τε ευ
μα πρ

Σπίχος. πρὸς Κυρίος εν Σιων μεγας και
υψηλοος εστιν διε πι πα αντας τους

λα ους Δ
 π ρι ε τον λα ον σου Δκαι
 ευ λο γη σον Δτην κλη ρο νο μι αν σου π
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δκα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος π και το σον φυ λα ατ
 των Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα π
 Σπίχος.

π ρι ξο μο λο γη σα σθω σαν
 τω ο νο μα τι σου τω με γα α αλω Δ ο
 τι φο βε ρον και α αγιον ε στι Δ
 π ρι ε τον λα ον σου Δκαι

ευ λο γη σον ^Δτην κλη ρο νο μι αν σου ^π
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δκα τα βαρβα α
 ρων δω ρου με νος ^π και το σον φυ λα ατ
 των ^Δδι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα α α α α ^π

Εἰσοδικόν.

Ἄχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Σω
 ωσον η μα ας γι ε Θε ου ο σαρ κι 1 1 1
 σταυ ρω θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λου 1
 α

Ἄπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ὕψησθε πά

χ^π
 π^q Κωστον Κυρι ε τον λαον σου Δικαι
 ευλογη σον Διτην κληρονομι αν σου π^q
 ψωνι κας τοις βασι λε ευσι Δικα ταβαρβα α
 ρων δωρου με νος π^q και το σον φυλα ατ
 των Διδι α του Σταυρου σου πολι ι τε ευ
 μα π^q

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐπί^π
 π^q Τας τρεις εν δοξους παρ θενους τα της Σο
 φι ας βλαστη μα τα Δ^Δ Πιστιν Ελ πι δα
 Α γα α πην υ μνοις εν θε οις τι μη σωμεν π^q
 Δ^Δ ρω σθεισαι γαρ δυ να μει του Σταυρου Δ^Δ υ πη
 νεγ καν βα σα νους αλ γει νας π^q και τω ζι φει
 εκ τμη θει ει σαι Δ^Δ τας κε φα λας μαρτυ ρι
 κοις ε στε φθη σαν στε φα νοις π^q δο ο ζα τω
 ε νι σχυσαν τι αυ τας Δ^Δ δο ο ζα τω τα αυ
 τας δο ζα σαν τι Δ^Δ δο ζα τω ε νεργουν τι
 δι αυ των πασινι α αμα α τα π^q

Ἄπολυπίκιον.

Ὕχος πλ. α'. «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

Ὕχος π. ἡ Κε

Ἐν ταις μαρτυσι λαμπεις Σο φι α εν
 δοξε και στε φανοις της νι κης πε ρι κο σμει
 σαι λαμπροις δι ο εν υμνοις και ω δαις ευ
 φη μου μεν σε ο τιθυ γατρια σε μνα η
 τω μαρτυρι ω ο δη γεις Α γαπην Πιι
 στιν Ελ πι δα μεδων μη παυση η πρεεσβευ
 ειν η ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η
 μω ω ω ων

Τὸ Ἄπολυπίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι ψω θει εις ε εν τω Σταυρω ε κου σι
 ως Ἄτη ε πω νυ υμωωσου και νη πολιτει α
 Ἄτους οι κτιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος Ἄ ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων Ἄ νι κας χο ρη
 γων αυ τοις Ἄ κα τα των πο λε μι ων Ἄ την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην Ἄ ο πλον ει
 ρη η νης Ἄ α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ov

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Προκείμενον. Ὡχος δ'.

Θαυμαστὸς δὲ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον
ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν
ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς
τε καὶ θλίψει θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ
τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ
γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν
ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς
κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν.
Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἵτις
ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Υπομονῆς γὰρ
ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ
μικρὸν ὅσον ὅσον, δὲ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ
χρονιεῖ. Ο δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ὡχος δ'.

Ἐκέχραξαν οἱ δίκαιοι καὶ δὲ Κύριος

εἰσήκουσεν αὐτῶν

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον: Κατὰ Ματθαῖον.

Εἰπεν ὁ Κύριος, Πᾶς δστις δμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν... (Ματθ. ι' 32 - ια' 1)

(Ζήτει τοῦτο τῇ Παρασκευῇ τῆς γένετος μετὰ τὴν ἀγίαν Πεντηκοστήν).

17-09 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΣΩΦΙΑΣ και των ε ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΗΣ.

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Άρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Λα

Ἐκτασις. $\frac{q}{x} - \frac{\pi}{q}$

17-09 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ και ΤΩΝ ΕΩΣ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ Άγιων.

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική επιμέλεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.